

Иосифъ бѣга съ Иисуса отъ Ирода въ Египетъ.

Когато се родилъ Иисусъ Христосъ, отъ къмъ Истокъ дошле трима мъдреци да питатъ гдѣ се е родилъ Иисусъ, за да му се поклонѣтъ. Тѣ отишле най-напрѣдъ при царь Ирода и го попитали: „Гдѣ се е родилъ Иудейскій царь, за да му се поклонимъ?“ Иродъ като чулъ думата царь, уплашилъ се много, защото си помислилъ, че Иисусъ, като порасте, ще стане царь, а него и родътъ му ще избиятъ. Затова повика мъдрецитѣ на самѣ и имъ каза: „Идѣте му се поклонѣте, послѣ елате ми кажете и азъ да идѣ да му се поклонѣ“. Съ това Иродъ мислѣше, като му кажѣтъ гдѣ е Иисусъ, да отиде не да му се поклони, а да го убие. Мъдрецитѣ, като излѣзохъ отъ царскія палатъ, тръгнахъ да търсѣтъ мѣстото, къдѣто се е родилъ Иисусъ Христосъ. Слѣдъ нѣколко дни го намѣрили и му се поклонили. Слѣдъ поклонението, тръгнахъ да си отиватъ. Тѣ се връщали да кажѣтъ и на Ирода, но по пътя имъ се явилъ единъ Ангелъ и имъ казалъ: „Не дѣйте отива при Ирода, а си идѣте прѣзъ други пътъ, защото като му кажите гдѣ се е родилъ Иисусъ Христосъ, той ще отиде да го убие, а не да му се поклони“. И наистина, Иродъ като видѣ, че мъдрецитѣ не додохъ да му кажѣтъ, разсърди се много и испроводи войска около Витлеемъ, гдѣто се